

GULLAN LINDBLAD
JOHAN TIEDEMANN:

Myt och verklighet

De grundläggande kunskaperna om flyktingfrågan måste spridas så att debatten blir verklighetsförankrad.

Sverige kan inte ta emot hur många flyktingar som helst anser författarna i motsats till de båda representanterna för MUFs förbundsstyrelse, Jonas Hellman och Carl Elfgren, som skrev i SvT 1/90.

Den socialistiska "omhändertagandefilosofin" måste bort. Invandrarna har egna möjligheter och bör möta såväl krav som chanser i det nya landet.

Gullan Lindblad är moderat riksdagsman och Johan Tiedemann politisk sekreterare på moderaternas riksdagkansli.

Få frågor väcker människors känslor och tankar i så stor utsträckning som just frågan om flyktingar och invandrare. Alla människor har åsikter om hur den svenska flykting- och invandrarpolitiken skulle vara utformad, hur många människor som Sverige har "råd att ta emot", vilka regler som bör gälla osv, osv.

Det allvarliga är dock att många människor har åsikter och synpunkter utan att ens känna till vad som definierar en flykting eller att en flykting definieras som invandrare sedan han erhållit uppehålls- och arbetstillstånd och därmed har samma rättigheter och skyldigheter som vilken annan person som helst med tillstånd att uppehålla sig i riket.

Det är oerhört viktigt att grundläggande kunskaper om flyktingfrågan är spridda för att debatten verkligen skall få den styrka och verklighetsförankring den så innerligt behöver.

Vi arbetar dagligen med dessa frågor. Vi möter människor både i brev, i telefon och genom personliga besök. Vi vet att det finns krafter i vårt land, som definitivt har rasistiska undertoner. Detta är djupt beklagligt och är något vi måste ta avstånd ifrån i alla sammanhang.

Men samtidigt känns det tragiskt när grupperingar inom våra egna organisationer anklagar oss för att föra en invandrarfientlig politik och "göra upp" med Sjöbo, som någon uttryckte sig. Det är tragiskt, eftersom det visar att de som säger och skriver så inte har tagit sig tid att läsa de motioner som skrivits och de uttalanden som gjorts av partiet och dess företrädare.

Arbetskraftsinvandring — positivt

Låt oss exemplifiera. Moderata Samlingspartiet föreslår t ex i en partimotion från januari 1990 att det bör bli lättare för utländska medborgare att erhålla arbetstillstånd i Sverige. Det enda kravet är att arbete är ordnat när ansökan om tillstånd ges. Dessutom skall inte arbetstillstånd vara grund för anknytning, dvs familj eller nära släkting till person med sådant tillstånd har ej rätt att hänvisa till detta för att själv erhålla uppehållstillstånd.

Sverige måste faktiskt ha en viss kontroll över vilka människor som släpps in i riket.

Men att gå från att kräva ökade möjligheter till arbetskraftsinvandring, till att säga att landets gränser helt skall öppnas är steget, för att uttrycka det mildt sagt, långt! Sverige måste faktiskt ha en viss kontroll över vilka människor som släpps in i riket.

Klara "signaler" är nödvändiga

Moderata Samlingspartiet delade den bedömning som regeringen gjorde den 13 december 1989. Detta innebar att Genèvekonventionens definitioner av politiska flyktingar följs mer konsekvent, vilket vi krävt i årtal. Situationen hade blivit ohållbar. Däremot var vi kritiska mot det lagutrymme som regeringen använde sig av och mot att beslutet fick en viss retroaktiv verkan.

Svensk flyktingpolitik behöver den reppittid som stoppet från den 13 december innebär. Antalet turkbulgarer visar detta med all tydlighet. Samma gäller de

ca 28 000 människor som väntar på besked om uppehållstillstånd liksom de ca 7 000, som redan fått uppehållstillstånd men som inte kunnat få plats i någon kommun. Deras situation i provisoriska flyktinganläggningar runt om i landet är långt från värdig ett land som Sverige.

Just i turkbulgarernas fall är det intressant att konstatera att de flytt till Turkiet (vilket i sig är naturligt) och till Sverige. Att just Sverige valdes är lätt att förstå, om man känner till spektaklet inför den nya utlänningslagen i maj 1989. Denna lag är inte komplett. Delar av den vilar. Detta har i omvärlden tolkats som om den nya lagen är mer generös än den gamla — vilket i sig inte alls är fallet. Ser man på antalet nyanlända flyktingar under 1989, var antalet "normalt" under det första halvåret 1989, för att från juli månad —89 stiga till det dubbla.

Skälet till detta? Det hade spritt sig runt om i Asien och Mellanöstern att den nya svenska lagen gjorde det enklare att få asyl i Sverige. Detta faktum har också bekräftats av bl a FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) i Genève.

Cyniskt att öppna gränsen

Det finns 15 miljoner flyktingar i flyktingläger runt om i världen och lika många "displaced persons" som inte lyckats fly från det egna landet. Vi vill inte på något sätt hävda att alla världens flyktingar skulle komma till Sverige om gränserna öppnades. Men vi kan garantera att vi då inte skulle tala om 29 000, vilket var antalet 1989. Nej, vi skulle tala om mer än 290 000 människor! Sverige skulle inte klara en sådan påfrestning, vare sig personellt eller ekonomiskt. Det går nämligen

inte att hävda att alla dessa flyktingar bara skall komma för att sedan klara sig helt själva. Sådana argument talar för att man inte känner till situationen för hundratusentals flyktingar världen runt. Det är frågan om tortyroffer, ensam barn, människor med svåra psykiska problem på grund av svält, krig och liknande umbäranden.

Vi kan inte acceptera den syn som finns hos en del människor att vi skall öppna gränserna, men sedan inte ha möjlighet eller bry oss om att hjälpa alla dem som har behov av hjälp.

Vad gör vi med de ensamma barnen? Vad gör vi med kvinnor som blivit torterade och våldtagna hos polis eller militär? Hur klarar vi de handikappade flyktingarna?

Nej vi klarar det inte, och därför är det cyniskt att hävda den öppna gränsens filosofi. Den håller inte hela vägen ut, inte ens om många av dagens bidragsregler ändras eller tas bort. Däremot anser vi att mycket av dagens socialistiska "omhändertagandefilosofi" bör tas bort. Invandrarna har egna möjligheter och bör möta såväl krav som chanser i det nya landet. Förhoppningsvis kommer vissa förbättringar att ske sedan kommunerna — i enlighet med tidigare moderata förslag — får ökad frihet att ordna arbete och utbildning till invandrarna.

Ett internationellt ansvar

Med tanke på situationen i världen tyder allt på att vi står inför oerhört stora befolkningsomflyttningar, rent av folkvandringar. Det är därför viktigt att det genomförs en bred genomgång av de rika ländernas flyktinglagstiftning. Det är t ex orimligt att länder som Pakistan och Sudan skall hysa mer än tre gånger så många

Det är frågan om tortyroffer, ensam barn, människor med svåra psykiska problem på grund av svält, krig och liknande umbäranden.

flyktingar som hela Västeuropa tillsammans. Lagstiftningen bör harmoniseras inte minst inom Västeuropa.

UNHCR bör ges större resurser att hjälpa människor i deras egna regioner, vilket torde vara betydligt mer humant för många människor än att fly till ett avlägset land i norr med en helt annan kultur och ett annat livsmönster. Til syvende og sidst är det nödvändigt att arbetet intensifieras när det gäller att lösa de konflikter och de politiska förföljelser som gör människor till flyktingar.